

Asia: VN/1245/2021

Lausuntopyyntö hallituksen esityksestä eduskunnalle laiksi terveydensuojelulain muuttamisesta sekä eräksi siihen liittyviksi laeiksi

Yleiset huomiot hallituksen esityksestä

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

Kuntaliitto kiittää mahdollisuudesta olla mukana lakiehdotusta valmistelevissa työryhmissä. Kuntaliitto kuitenkin yhtyy useiden lausunnonantajien havaintoihin siitä, että esitetyt lisäresurssitarpeet mm. kunnan ympäristönsuojelu- ja terveydensuojeluviranomaisten osalta ovat luultavasti uusiin tehtäviin nähden riittämättömät.

Ehdotuksen mukaan kunnan terveydensuojeluviranomaisen tulisi olla jatkossa enemmän ja kokonaisvaltaisemmin mukana mm. talousvetä toimittavien laitosten riskinarvioinnissa. Lisäresurssitarve terveydensuojeluviranomaiselle on laskettu olevan keskimäärin yksi henkilötyöpäivä vuodessa vedenjakelualuetta kohden (Suomessa on 1400 vedenjakelualuetta). Kaikissa ympäristöterveydenhuollon yksiköissä ei ole tällä hetkellä ollut juurikaan resurssia osallistua riskinarviointeihin, joten lisäresurssitarve vaikuttaa riittämättömältä.

Kiinteistöjen riskinarvioinnin osalta kunnan terveydensuojeluviranomaiselle tulisi uutena tehtävänä kiinteistön omistajien ohjaus ja neuvonta tarkastus-käyntien yhteydessä. Oletettavasti näytteiden määrä, joista löydetään toimenpiderajan ylittäviä määriä Legionella-bakteeria tulee kasvamaan. Tämän myötä myös valvonnan ja ohjauksen määrä tulee merkittävästi kasvamaan.

Kuntaliitto toteaa, että tarkkoja lisäresurssitarpeita on hankala lakiehdotuksen pohjalta hahmottaa. Kuntien lakisääteisiä tehtäviä ei kuitenkaan voida lisätä, ilman että kustannukset korvataan kunnille täysimääräisesti. Kuntaliitto ehdottaa, että lakiehdotuksen kuntataloudelliset vaikutukset selvitetään tarkemmin ennen hallituksen esityksen antamista.

Lakiehdotus sisältää huomattavan yksityiskohtaisia raportointivelvollisuuksia mm. kunnan terveydensuojeluviranomaiselle. Kuntaliiton näkemyksen mukaan on tarkkaan harkittava, kuinka juomavesidirektiivin vaatimat tiedot saataisiin mahdollisimman kustannustehokkaasti raportoitua. Ympäristöterveydenhuollon tietojärjestelmän (VATI) ja sen rajapintojen (mm. sähköinen analyysitietojensiirtopalvelu) häiriötön toiminta on turvattava, samoin järjestelmien kehitystyö. Toimimattomat ja kankeat tietojärjestelmät lisäävät merkittävästi hallinnollista työtä kunnissa.

Lakiehdotuksiin liittyvät asetusluonnokset tai vähintään niihin esitettävien muutosten kuvaukset tulisi olla mukana lausuntoaineistossa, jotta tulevista muutoksista ja velvoitteista saisi kokonaisvaltaisen kuvan. Nyt mm. talousvesiasetuksesta on nostettu kohtia laintasolle saakka terveydensuojelulakiin, jolloin asetus näiltä osiltaan supistuu. Toisaalta useita lakia tarkentavia velvoitteita on suunniteltu esitettävän asetuksissa, eikä niistä ole nyt riittäviä kuvauksia koottuna ehdotukseen. Osa kuvauksista on sekavasti esitettyinä lakipykälien joukossa.

Koska ehdotetut säännökset tuovat kunnille uusia tehtäviä ja kustannuksia, tulee kuntia koskevaa rahoitusperiaatetta noudattaa. Lakiehdotus tulee käsitellä kuntalain 13 §:n mukaisesti, ennen eduskunnalle antamista, kuntatalouden ja -hallinnon neuvottelukunnassa.

Huomiot esityksen taustasta, tavoitteista ja nykytilan kuvauksesta: jaksot 1 - 3

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Huomiot esityksen nykytilan kuvauksesta ja vaikutuksista: jakso 4

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Yleiset huomiot terveydensuojelulaista

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Terveydensuojelulaki 16 § Soveltamisala

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Teveydensuojelulaki 16 a § Määritelmät

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Terveydensuojelulaki 17 § Yleiset laatuvaatimukset

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Terveydensuojelulaki 17 a § Laatuvaatimuksista poikkeaminen

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Terveydensuojelulaki 17 b § Vedentuotantoketjussa käytettävät kemikaalit, materiaalit ja tuotteet

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Terveydensuojelulaki 18 § Talousvettä toimittavan laitoksen toiminnan hyväksyminen

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Terveydensuojelulaki 18 a § Ilmoitusvelvollisuus vedenjakelualueesta

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

Uutena velvoitteena talousvettä toimittavalle laitokselle on velvoite ylläpitää vedenjakelualueen rajausta koskeva tietoa ”aluemaisessa paikkatietomuodossa”. Velvoite huolehtia paikkatiedon toimittamisesta Suomen ympäristökeskukselle säädettäisiin lakiluonnoksessa kuitenkin kunnan terveydensuojeluviranomaiselle. Tämä ei ole tarkoituksenmukaista valvontaresurssien käytön näkökulmasta, eikä terveydensuojeluviranomaisellakaan ole aina riittävää paikkatieto-osaamista velvoitteesta huolehtimiseen.

Kuntaliiton näkemyksen mukaan toiminnanharjoittajalla (talousvettä toimittava laitos) jolle lakiehdotuksen mukaan tulisi velvollisuus pitää tietonsa paikkatietomuodossa, tulee olla myös velvollisuus toimittaa tiedot oikeassa muodossa Suomen ympäristökeskukselle. Tältä osin ei ole tarkoituksenmukaista säätää lisätehtäviä kunnan terveydensuojeluviranomaiselle.

Terveydensuojelulaki 19 § Riskiperusteisen lähestymistavan yleiset periaatteet

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Terveydensuojelulaki 19 a § Talousveden toimitusjärjestelmän riskienhallinta

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Terveydensuojelulaki 19 b § Talousveden toimitusjärjestelmän riskienhallinta

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Terveydensuojelulaki 19 c § Ensisijaisten tilojen vesilaitteistojen riskienhallinta

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

Terveydensuojeluviranomaiselle on pykäläehdotuksen mukaan tulossa lisätehtäviä, jotka tulevat pääosin suoraan juomavesidirektiivistä. Vaikka suurin osa ns. ensisijaisista kiinteistöistä on ollut terveydensuojelulain suunnitelmallisen valvonnan piirissä jo ennen ehdotettua lakimuutosta, ehdotuksen mukaan uutena valvontakohteina mukaan tulisivat mm. sairaalat ja terveyskeskusten vuodeosastot.

Näiltä osin (sairaalat ja terveyskeskusten vuodeosastot) ehdotetaan muutettavaksi myös lain 13 § liittyvää ilmoitusvelvollisuutta. Lain liitteessä tarkennettaisiin, että näiden kiinteistöjen osalta kunnan terveydensuojeluviranomaisen valvonta rajoittuisi vain rakennusten vesilaitteistojen riskienhallintaan. Kuntaliitto kannattaa ehdotusta, jonka mukaan terveydensuojeluviranomainen pyytää nähtäväkseen kiinteistön vesilaitteistojen riskinarvioinnin suunnitelmallisen valvonnan tarkastuksen yhteydessä.

Ehdotuksen vaikutukset kuntien lisäresurssitarpeeseen ovat luultavasti esitystä suuremmat. Uusien tarkastuskohteiden (ja niiden lisääminen tietojärjestelmään) on huomioitu lakiehdotuksen taloudellisissa vaikutuksissa. Näiden lisäksi tulisi huomioida kiinteistönomistajien lisääntyvä ohjaus- ja neuvontatarve. On todennäköistä, että Legionella-löydösten määrä tulee jatkossa kasvamaan, kun tilannetta aletaan suunnitelmallisesti kartoittaa.

Terveydensuojelulaki 20 § Talousveden laadun valvonta ja tiedottaminen

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

Uutena velvoitteena kunnan terveydensuojeluviranomaiselle ehdotetaan, että sen tulisi huolehtia, että talousveden viranomaisvalvonnan tulokset toimitetaan asianmukaiseen tietojärjestelmään. Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirastolle ehdotetaan oikeutta osoittaa, mihin tietojärjestelmään tulokset tulee toimittaa. Tietojen toimittaminen oikeaan tietojärjestelmään olisi tärkeää sen varmistamiseksi, että vedenkäyttäjille tiedottaminen saadaan toteutettua vesi.fi-palvelun kautta kuten 18 a §:n perusteluissa on kuvattu.

Terveydensuojelulain 49 a §:n mukaan Ruokavirasto hyväksyy laboratoriot terveydensuojelulain mukaiseen valvontaan soveltuviksi. Lakiehdotuksen mukaan hyväksytyillä laboratorioilla tulee olla tekninen valmius tulosten toimittamiseen sähköisen analyysitulosten siirtopalvelun kautta ympäristö-terveydenhuollon tietojärjestelmään. Terveydensuojelulain 49 b §:n mukaan Ruokavirasto valvoo, että 49 a §:ssä tarkoitetut laboratoriot noudattavat terveydensuojelulakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä.

Kuntaliiton näkemyksen mukaan kunnan terveydensuojeluviranomaiselle ei tule säätää velvoitetta valvoa, että laboratorio toimittaa viranomaisvalvonnan tulokset asianmukaiseen tietojärjestelmään. Kyseinen tehtävä kuuluu terveydensuojelulain 49 b §:n mukaan laboratorioita valvovalle Ruokavirastolle. Tarvittaessa Ruokaviraston valvontavelvoitetta on täsmennettävä lakiehdotuksessa.

Terveydensuojelulaki 20 a § Talousveden välityksellä leviävän epidemian tai muun terveyshaitan ehkäiseminen

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Terveydensuojelulaki 21 § Tietokokonaisuudet

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Terveydensuojelulaki 47 § Viranomaisen oikeus saada ja luovuttaa tietoja

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Terveydensuojelulaki 49 a § Tutkimuslaboratoriot

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

Pykälän 2 momenttia ehdotetaan tarkennettavaksi:

Tutkimuksia tekevällä laboratoriolla tulee olla kirjallinen laatujärjestelmä, ja laboratorion on pystyttävä osoittamaan tekemiensä määritysten luotettavuus. Laboratoriolla tulee lisäksi olla tarvittava asiantuntemus ja tekniset valmiudet tutkimuksen suorittamiseen ja tutkimustulosten toimittamiseen valvonnan tarpeita varten.

Terveydensuojeluviranomaisilla kuluu huomattavasti työaikaa talousvesitulosten raportointiin VATI-järjestelmään. Lakiehdotuksen perusteluiden mukaan valtaosalla Ruokaviraston hyväksymiä laboratorioita olisi jo valmius siirtää näytetulokset analyysitiedonsiirtopalvelun kautta suoraan VATI-järjestelmään. Syystä tai toisesta näin ei kuitenkaan aina toimita. Lakiehdotuksen mukaan valtioneuvoston asetusta (152/2015) tulisi muuttamaan niin, että laboratorioiden hyväksymisvaatimuksissa mainittaisiin tietojen toimittaminen analyysitiedonsiirtopalvelun kautta viranomaisten tietojärjestelmään.

Kuntaliitto esittää, että laboratorioiden tutkimustulosten toimittamisveloitteesta analyysitiedonsiirtopalvelun kautta VATI-järjestelmään tulisi säätää selkeämmin jo lakitasolla. Ei ole riittävää säätää vain siitä, että tekninen valmius on oltava olemassa, ellei sen käyttämiseen selkeästi veloiteta.

Terveydensuojelulaki 49 b § Tutkimuslaboratorioiden valvonta

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Terveysuojelulain liite

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Yleiset huomiot vesihuoltolaista

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

Kuntaliiton näkemyksen mukaan vesihuoltolaitoksen määritelmän muuttamista tulisi harkita vasta vesihuoltolain myöhemmin tänä vuonna alkavan tarkistustyön ensimmäisen vaiheen yhteydessä.

Vaikka vesihuoltolaitoksen määritelmän muuttaminen ehdotetulla tavalla selkeyttäisi terminologiaa juomavesidirektiivin kansallisessa täytäntöönpanossa, se hyvin todennäköisesti aiheuttaisi sekavuutta monissa muissa vesihuoltolain soveltamistilanteissa. Kuntaliiton näkemyksen mukaan kaikkia mahdollisia määritelmän muutoksesta aiheutuvia seurauksia ei ole otettu lakimuutosehdotuksessa huomioon. Muutoksen vaikutukset tulisikin tutkia tarkkaan, jopa pykälittäin. Muutos on tehtävä huolellisesti eri näkökulmat ja muut vesihuoltolain muutostarpeet huomioon ottaen, jotta vesihuoltolain soveltaminen on toimijoille jatkossa selkeää. Vesihuoltolain pykälät tulee käydä läpi myös siitä näkökulmasta, ettei tukkuvesilaitoksille tule muutoksen myötä lainsäädännöstä sellaisia velvoitteita, jotka eivät ole tarkoituksenmukaisia.

Mahdolliseen vesihuoltolaitoksen määritelmän muutokseen liittyen on tärkeää, että lakiehdotukseen on kirjoitettu esitetyt siirtymäsäännökset. Mikäli muutosta ei tässä vaiheessa tehdä, tulee siirtymäsäännös tarkistaa siltä osin uudelleen kuten moni muukin ehdotettu pykälämuutos. Kuntaliitto pitää myös tärkeänä, erityisesti mikäli määritelmää muutetaan ehdotuksen mukaisella tavalla ja muutoinkin, että jatkossa vesihuoltolain uudistuksissa säädetään nykyistä selkeämmin mahdollisuudesta toiminta-alueen supistamiseen tai jopa lakkauttamiseen.

Vesihuoltolaki 3 § Määritelmät

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

Pykälän perusteluissa todetaan, että 3 §:n muutoksen tavoitteena olisi yhdenmukaistaa terveydensuojelulain ja vesihuoltolain välisiä määritelmiä niin, että juomavesidirektiivin soveltamisalaan kuuluvat toiminnanharjoittajat olisivat myös vesihuoltolain tarkoittamia vesihuoltolaitoksia. Samalla muutettaisiin myös jätevesiä käsittelevien vesihuoltolaitosten määritelmää vastaavasti kokoperusteiseksi.

Kuntaliitto kannattaa vesihuoltolaitoksen määritelmän irrottamista toiminta-alueen määrittelystä siten, kuin se nykyisessä vesihuoltolaissa on varsin suoraviivaisesti toteutettu, ja eri lakien vesihuoltolaitoskäsitteen yhtenäistämistä. Terveysuojelulain ja vesihuoltolain määritelmien yhdenmukaistaminen on siis lähtökohtaisesti kannatettavaa.

Määritelmään ehdotettua muutosta voidaan siksi pitää hyvänä, että sen tarkoituksena on saattaa kaikkien sekä talousvettä asiakkaille toimittavien että jätevesiä käsittelevien laitosten velvoitteet yhtenäisiksi. Vesihuoltolain määritelmän muutoksen jälkeen jää osa pienistä nykyisen lain mukaisista vesihuoltolaitoksista, joilla on tällä hetkellä vesihuoltolain edellyttämä toiminta-alue, määritelmän ulkopuolelle. Toisaalta määritelmän piiriin siirtyy suurempia laitoksia, jotka eivät ole aiemmin olleet vesihuoltolaitoksia, koska niille ei ole määritetty kunnassa toiminta-alueita. Vesihuoltolaitoksen

määritelmän sitominen toiminta-alueen olemassaoloon ei ole ollut kaikilta osin toimivaa, koska melko isoja asukasmääriä, jopa useita tuhansia, palvelevia laitoksia on saattanut jäädä tiettyjen vesihuoltolain velvoitteiden ulkopuolelle vain sen vuoksi, ettei kunta ole määritellyt niille toiminta- aluetta. Kuitenkaan niiden toiminta ei juurikaan poikkea sellaisesta vastaavasta laitoksesta, jolle toiminta-alue on määritetty. Toisaalta toiminta-alueen määrittämisellä on saatettu saattaa vesihuoltolain velvoitteiden piiriin myös erittäin pieniä yksiköitä, joilla on ollut vaikeuksia noudattaa vesihuoltolain velvoitteita.

Vaikka vesihuoltolaitoksen määritelmän muuttaminen ehdotetulla tavalla selkeyttäisi terminologiaa juomavesidirektiivin kansallisessa täytäntöönpanossa, se hyvin todennäköisesti aiheuttaisi sekavuutta monissa muissa vesihuoltolain soveltamistilanteissa. Kuntaliiton näkemyksen mukaan kaikkia mahdollisia määritelmän muutoksesta aiheutuvia seurauksia ei ole otettu lakimuutosehdotuksessa huomioon. Muutoksen vaikutukset tulisikin tutkia tarkkaan, jopa pykälittäin. Muutos on tehtävä huolellisesti eri näkökulmat ja muut vesihuoltolain muutostarpeet huomioon ottaen, jotta vesihuoltolain soveltaminen on toimijoille jatkossa selkeää. Vesihuoltolain pykälät tulee käydä läpi myös siitä näkökulmasta, ettei tukkuvesilaitoksille tule muutoksen myötä lainsäädännöstä sellaisia velvoitteita, jotka eivät ole tarkoituksenmukaisia.

Kuntaliiton näkemyksen mukaan vesihuoltolaitoksen määritelmän muuttamista tulisi harkita vasta vesihuoltolain myöhemmin tänä vuonna alkavan tarkistustyön ensimmäisen vaiheen yhteydessä.

Mahdolliseen vesihuoltolaitoksen määritelmän muutokseen liittyen on tärkeää, että lakiehdotukseen on kirjoitettu esitetyt siirtymäsäännökset. Mikäli muutosta ei tässä vaiheessa tehdä, tulee siirtymäsäännös tarkistaa siltä osin uudelleen kuten moni muukin ehdotettu pykälämuutos. Kuntaliitto pitää myös tärkeänä, erityisesti mikäli määritelmää muutetaan ehdotuksen mukaisella tavalla ja muutoinkin, että jatkossa vesihuoltolain uudistuksissa säädetään nykyistä selkeämmin mahdollisuudesta toiminta-alueen supistamiseen tai jopa lakkauttamiseen.

Vesihuoltolaki 4 § Viranomaiset

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

Uuden 4 momentin mukaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus sekä kunnan ympäristönsuojeluviranomainen osallistuisivat tarvittaessa toimialoillaan vesihuoltolaitoksen suorittamaan terveydensuojelulaissa tarkoitettuun raakaveden riskienhallintaa varten tarvittavien ympäristötietojen kokoamiseen sekä riskienhallinnan toimenpiteiden tunnistamiseen. Vastuu riskienhallinnasta ei siirtyisi vesihuoltolaitokselta viranomaisille, tai että viranomaistahot eivät hoitaisi tietojen keruuta laitosten puolesta. Kuntaliitto huomauttaa, että perusteluiden toteamus "Viranomaiset osallistuisivat ja avustaisivat tarvittaessa riskienhallintaan tarvittavien tietojen kokoamisessa sekä riskienhallintaan liittyvien toimenpiteiden tunnistamisessa" jättää hieman epäselväksi viranomaiseen kohdistuvan velvoitteen laajuuden.

Kyseessä on uusi velvoite ympäristönsuojeluviranomaiselle. Kohdassa 4.2.1.1. vaikutukset valtion talouteen ja erityisesti ELY-keskuksiin todetaan seuraavaa: "ELY-keskusten ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaisten resurssit eivät kuitenkaan ole riittäneet riskinarviointiin osallistumiseen, minkä vuoksi tästä ja ELY-keskusten sekä kunnan ympäristönsuojeluviranomaisten osallistumisesta vuosittain ehdotetaan säädettäväksi esityksellä tarkemmin, mikä puolestaan edellyttää näiden tehtäviä resursoinnin turvaamista." Kohdassa 4.2.1.2 Vaikutukset kuntatalouteen

todetaan, että kunnan ympäristönsuojeluviranomaisten uuden tehtävän aiheuttaman valtakunnallisen lisäresurssitarpeen voidaan arvioida olevan yhtä suuri kuin ELY-keskusten (5 henkilötyövuotta). Kuntaliitto toteaa, että on kuitenkin hankalaa toteuttaa lisäresursointi kuntatasolla ko. työmäärän osalta kaikkien ympäristönsuojeluviranomaisten kesken. Nämä kustannukset tulee kuitenkin joka tapauksessa kompensoida kunnille täysimääräisesti.

Vesihuoltolaki 15 § Vesihuoltolaitoksen selvilläolo- ja tarkkailuvelvollisuus

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Vesihuoltolaki 16 § Tiedottamisvelvollisuus

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

Vesihuoltolaitokselle ehdotetaan uudessa pykälän 3 momentissa säädettäväksi velvoite toimittaa pyytämättä asiakkaalle veden kulutus-, hinta- ja laatu-tietoja kerran vuodessa. Asiakkaan olisi puolestaan välitettävä nämä tiedot talousveden loppukäyttäjälle (uusi 4 mom.) valitsemallaan soveltuvalla tavalla. Pyytämättä toimitettavien tietojen toimitusvelvollisuudesta säättäminen perustuu juomavesidirektiivin 17 artiklan 2 alakohtaan, jonka mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki ihmisten käyttöön tarkoitetun veden toimituksen kattamat henkilöt saavat säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa pyytämättä tietyt direktiivissä luetellut tiedot.

Kuntaliiton näkemyksen mukaan on hyvä, että pykäläehdotuksessa on otettu huomioon vesihuoltolaitokseen asiakassuhteessa olevan asiakkaan ja talousveden loppukäyttäjän välinen ero. Näin säätämällä vesihuoltolaitoksen kuormitus ei kasva täysin kohtuuttomaksi, koska vesihuoltolaitoksella ei ole helposti saatavilla olevaa tietoa kaikkien asiakaskiinteistöjen loppukäyttäjistä. On myös asianmukaista jättää asiakkaalle harkintavaltaa siinä, miten se haluaa toimittaa tiedot eteenpäin.

Pykälän perusteluiden mukaan veden loppukäyttäjällä tarkoitetaan lähinnä asukasta/kotitaloutta. Kuntaliitto huomauttaa, että joissakin tapauksissa veden loppukäyttäjä voi olla muukin, kuten esimerkiksi vuokratiloissa toimiva yritys. Onko asiakkaan tiedottamisvelvollisuus tarkoituksella rajattu vain kotitalouksiin? Kuitenkaan vesihuoltolaitoksen tiedottamisvelvollisuutta asiakkailleen ei ole rajattu vastaavalla tavalla ja asumiskiinteistöihin, joten tältä osin pykälä ei ole täysin johdonmukainen.

Vesihuoltolaki 16 a § Asiakirjojen julkisuus

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Vesihuoltolaki 20 d § Vesihuollon tietojärjestelmä

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Ympäristönsuojelulaki 222 § Ympäristönsuojelun tietojärjestelmä

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

Vesihuoltolain 15 §:ään ehdotetaan lisättäväksi vesihuoltolaitoksille velvoite huolehtia siitä, että raakavesitarkkailun tulokset sekä pohjavedenottopisteiden sijaintitiedot talletetaan ympäristönsuojelun tietojärjestelmään. Ympäristönsuojelulain 222 §:ään esitetään tehtäväksi muutoksia lähinnä tämän johdosta.

Ehdotuksen 222 §:n 3 momentin mukaisen rekisterinpitäjän määrittely jää monelta osin epäselväksi ja täten tulkinnanvaraiseksi. Rekisterinpitäjää koskee erityisiä vastuita ja velvoitteita. Momenttia tulee tältä osin selventää.

Pykälään esitetään lisättäväksi informatiiviset viittaukset julkisuuslakiin ja tiedonhallintalakiin. Onko tällainen lisäys tarpeellinen. Lakeja sovelletaan muutenkin.

Usean eri viranomaisen tietojärjestelmien yhteiskäyttö edellyttää tiedon siirtymisen ja käyttämisen harmonisointia. Tiedonhallintalain 22.1 §:n mukaan viranomaisten on toteutettava säännöllisesti toistuva ja vakiosisältöinen sähköinen tietojen luovuttaminen tietojärjestelmien välillä teknisten rajapintojen avulla, jos vastaanottavalla viranomaisella on tietoihin laissa säädetty tiedonsaantioikeus. Säännöllisesti toistuva ja vakiosisältöinen tietojen sähköinen luovuttaminen voidaan toteuttaa muulla tavalla, jos teknisen rajapinnan toteuttaminen tai käyttö ei ole teknisesti tai taloudellisesti tarkoituksenmukaista.

Valtion tuleekin varmistaa, että kuntien viranomaisten eri järjestelmät toimivat esteettömästi valtion ylläpitämissä järjestelmissä ja valtion tulee rahoittaa rajapintoihin liittyvät järjestelmämuutokset.

Markkinaevalvontalaki 1 § Soveltamisala

Klikkaa ja lisää otsikko avoimelle kysymykselle

-

Mäntynen Kaisa
Suomen Kuntaliitto ry - Yhdyskunta- ja ympäristöyksikkö